॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे पश्चमः प्रश्नः॥

नमंस्ते रुद्र मृन्यवं उतो त इषेवे नमंः। नमंस्ते अस्तु धन्वंने बाहुभ्यांमुत ते नमंः। या त इषुः शिवतंमा शिवम्बभूवं ते धनुः। शिवा शंर्व्यां या तव तयां नो रुद्र मृडय। या ते रुद्र शिवा तनूरघोरापांपकाशिनी। तयां नस्तनुवा शन्तंमया गिरिंशन्ताभि चांकशीहि। यामिषुं गिरिशन्त हस्तें (१)

बिभुष्यस्तेवे। शिवां गिरित्र तां कुरु मा हिर्सीः पुरुषं जगंत्। शिवेन वर्चसा त्वा गिरिशाच्छां वदामिस। यथां नः सर्विमिज्जगंदयक्ष्म र सुमना असंत्। अध्येवोचदिधवृक्ता प्रथमो दैव्यों भिषक्। अही रश्च सर्वीश्वम्भयन्थ्सर्वीश्च यातुधान्यः। असौ यस्ताम्रो अरुण उत बुभुः सुमङ्गलेः। ये चेमा र रुद्रा अभितों दिक्षु (२)

श्रिताः संहस्रशोऽवैषा १ हेर्ड ईमहे। असौ योऽवसर्पति नीलंग्रीवो विलोहितः। उतैनं गोपा अंदश्त्रदंशन्नुदहार्यः। उतैनं विश्वां भूतानि स दृष्टो मृंडयाति नः। नमों अस्तु नीलंग्रीवाय सहस्राक्षायं मीढुषें। अथो ये अस्य सत्वांनो-ऽहं तेभ्योंऽकरं नमः। प्र मृंश्च धन्वंनस्त्वमुभयोरार्त्वियोर्ज्याम्। याश्चं ते हस्त इषंवः (३)

परा ता भंगवो वप। अवतत्य धनुस्त्व सहस्राक्ष्य शतेषुधे। निशीर्य शल्यानाम्मुखां शिवो नंः सुमनां भव। विज्यं धनुंः कपर्दिनो विश्तंल्यो बाणंवा र उत। अनेशन्नस्येषंव आभुरंस्य निष्क्षिंः। या ते हेतिर्मीं ढुष्टम् हस्ते बभूवं ते धनुंः। तयास्मान् विश्वतस्त्वमयक्ष्मया परि ब्युजा। नमंस्ते अस्त्वायुंधायानांतताय धृष्णवें। उभाभ्यांमुत ते नमों बाहुभ्यां तव् धन्वंने। परि ते धन्वंनो हेतिरस्मान्वृणक्त विश्वतंः। अथो य इंषुधिस्तवारे अस्मन्नि धेहि तम्॥ (४)

हस्ते दिक्ष्विषेव उभान्यां द्वाविर्शतिश्वा——[१]
नमो हिरंण्यबाहवे सेनान्यें दिशां च पतंये नमो
नमों वृक्षेभ्यो हिरंकेशेभ्यः पशूनाम्पतंये नमो नमेः
सस्पिञ्जराय त्विषीमते पथीनाम्पतंये नमो नमो बश्रुशाये
विव्याधिनेऽन्नांनाम्पतंये नमो नमो हिरंकेशायोपवीतिने

पुष्टानाम्पतंये नमो नमो भ्वस्यं हेत्यै जगंताम्पतंये नमो नमो रुद्रायांतताविने क्षेत्रांणाम्पतंये नमो नमेः सूतायाहंन्त्याय वनांनाम्पतंये नमो नमेः (५)

रोहिताय स्थपतंये वृक्षाणाम्पतंये नमो नमों मन्त्रिणे वाणिजाय कक्षांणाम्पतंये नमो नमों भुवन्तयें वारिवस्कृतायौषंधीनाम्पतंये नमो नमं उच्चेर्घोषायाऋन्दयंते पत्तीनाम्पतंये नमो नमंः कृथ्स्रवीताय धावंते सत्वंनाम्पतंये नमंः॥ (६)

वनानाम्पतंये नमो नम् एकान्नत्रिष्शर्च॥———[२]

नमः सहंमानाय निव्याधिनं आव्याधिनीनाम्पतंये नमो नमः ककुभायं निष्किणे स्तेनानाम्पतंये नमो नमो निष्किणं इष्धिमते तस्कराणाम्पतंये नमो नमो वश्चते परिवश्चते स्तायूनाम्पतंये नमो नमो निचेरवे परिचरायारंण्यानाम्पतंये नमो नमः सृकाविभ्यो जिघा स्त्रद्यो मुष्णताम्पतंये नमो नमोऽसिमद्यो नक्तं चरद्यः प्रकृन्तानाम्पतंये नमो नमं उष्णीषिणे गिरिचरायं कुलुश्चानाम्पतंये नमो नमः (७)

इष्मद्र्यो धन्वाविभ्यंश्च वो नमो नमं आतन्वानेभ्यः

प्रतिद्धांनेभ्यश्च वो नमो नमं आयच्छंन्द्यो विसृजद्धश्च वो नमो नमोऽस्यंन्द्यो विध्यंन्द्यश्च वो नमो नम् आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमो नमंः स्वपन्द्यो जाग्रंन्द्यश्च वो नमो नम्स्तिष्ठंन्द्यो धावंन्द्यश्च वो नमो नमंः स्भाभ्यः स्भापंतिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वंपतिभ्यश्च वो नमंः॥ (८)

कुलुञ्चानाम्पतंये नमो नमोऽश्वंपतिभ्यस्त्रीणि च॥————[३]

नमं आव्याधिनींभ्यो विविध्यंन्तीभ्यश्च वो नमो नम् उगंणाभ्यस्तृ १ हृतीभ्यंश्च वो नमो नमो गृथ्सेभ्यो गृथ्सपंतिभ्यश्च वो नमो नमो ब्रातेंभ्यो ब्रातंपितिभ्यश्च वो नमो नमो गृणेभ्यो गृणपंतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो महद्भाः श्रुष्टकेभ्यंश्च वो नमो नमो रिथभ्योऽर्थेभ्यंश्च वो नमो नमो रथेंभ्यः (९)

रथंपितभ्यश्च वो नमो नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यंश्च वो नमो नमः क्षत्तभ्यः सङ्ग्रहीतृभ्यंश्च वो नमो नमस्तक्षंभ्यो रथकारेभ्यंश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः कुमिर्भ्यश्च वो नमो नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यंश्च वो नमो नमं इषुकृद्धो धन्वकृद्धांश्च वो नमो नमो मृग्युभ्यः श्वनिभ्यंश्च वो नमो नमः श्वभ्यः श्वपंतिभ्यश्च वो नर्मः॥ (१०)

रथैंभ्यः श्वपंतिभ्यश्च द्वे चं॥_____[४]

नमों भ्वायं च रुद्रायं च नमंः श्वांयं च पशुपतंये च नमो नीलंग्रीवाय च शितिकण्ठांय च नमंः कपर्दिनं च व्युप्तकेशाय च नमंः सहस्राक्षायं च श्तर्धन्वने च नमो गिरिशायं च शिपिविष्टायं च नमों मीदुष्टंमाय चेषुंमते च नमों हुस्वायं च वामनायं च नमों बृह्ते च वर्षीयसे च नमों वृद्धायं च संवृध्वंने च (११)

नमो अग्नियाय च प्रथमायं च नमं आशवें चाजिरायं च नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय च नमं ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय च॥ (१२)

सं वृध्वंने च पश्चंविरशतिश्च॥-----[५]

नमों ज्येष्ठायं च किन्छायं च नमः पूर्वजायं चापर्जायं च नमों मध्यमायं चापगुल्भायं च नमों जघन्यांय च बुध्नियाय च नमः सोभ्यांय च प्रतिसर्याय च नमो याम्यांय च क्षेम्यांय च नमं उर्वर्याय च खल्यांय च नमः श्लोक्यांय चावसान्यांय च नमो वन्यांय च कक्ष्यांय च नमः श्लावयं च प्रतिश्रवायं च (१३)

च (१५)

नमं आशुषेणाय चाशुरंथाय च नमः शूरांय चावभिन्दते च नमो वर्मिणे च वरूथिने च नमो बिल्मिने च कव्चिने च नमेः श्रुतायं च श्रुतसेनायं च॥ (१४)

प्रतिश्रवायं च पश्चंविरशतिश्व॥———[६] नमों दुन्दुभ्याय चाहन्न्याय च नमों धृष्णवें च प्रमृशायं च नमों दूतायं च प्रहिताय च नमों निषङ्गिणें चेषुधिमतें

च नमंस्तीक्ष्णेषंवे चायुधिने च नमंः स्वायुधायं च सुधन्वंने च नमः सुत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः सूद्याय च सर्स्याय च नमो नाद्यायं च वैशन्तायं

नमः कूप्याय चावट्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्यायं च नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च नमे ईप्रियाय चात्प्याय च नमो वात्याय च रेष्मियाय च नमो वास्त्व्याय च वास्तुपायं च॥ (१६)

वैशन्तायं च त्रिर्शचं॥——[७] नम्ः सोमाय च रुद्रायं च नमस्ताम्रायं चारुणायं च नमः

शंगायं च पशुपतंये च नमं उग्रायं च भीमायं च नमों अग्रेवधायं च दूरेवधायं च नमों हुन्ने च हनीयसे च नमों वृक्षेभ्यो हिरेकेशेभ्यो नमंस्ताराय नमंः शम्भवें च मयोभवें च नमेः शङ्करायं च मयस्करायं च नमेः शिवायं च शिवतंराय च (१७)

नम्स्तीर्थ्याय च कूल्याय च नमः पार्याय चावार्याय च नमः प्रतरंणाय चोत्तरंणाय च नमं आतार्याय चालाद्याय च नमः शष्याय च फेन्याय च नमः सिक्त्याय च प्रवाह्याय च॥ (१८)

शिवतंराय च त्रिर्शर्च॥-----[८]

नमं इिरण्याय च प्रपृथ्याय च नमः किश्शिलायं च क्षयंणाय च नमः कपिर्दनं च पुलस्तयं च नमो गोष्ठाय च गृह्याय च नमस्तल्प्याय च गेह्याय च नमः काट्याय च गह्वरेष्ठायं च नमौ हृद्य्याय च निवेष्प्याय च नमः पाश्स्व्याय च रजस्याय च नमः शुष्क्याय च हिर्त्याय च नमो लोप्याय चोलप्याय च (१९)

नमं ऊर्व्याय च सूर्म्याय च नमंः पुर्ण्याय च पर्णश्रद्यांय

च नमों ऽपगुरमांणाय चाभिघ्नते च नमं आक्खिद्ते चं प्रक्खिद्ते च नमों वः किरिकेभ्यों देवाना ह हदंयेभ्यो नमों विक्षीणकेभ्यो नमों विचिन्वत्केभ्यो नमं आनिर्हतेभ्यो नमं आमीवत्केभ्यः॥ (२०)

उल्पाय च त्रयंभिश्यमः [९] द्रापे अन्धंसस्पते दरिंद्रत्रीलंलोहित। एषां पुरुषाणामेषाम्पंशू

द्राप अन्धसस्पत दारद्रन्नाललाहत। पृषा पुरुषाणाम्षाम्पः मा भेर्मारो मो एषां किं चनामंमत्। या तें रुद्र शिवा तनूः शिवा विश्वाहंभेषजी। शिवा रुद्रस्यं भेषजी तयां नो मृड जीवसें। इमा र रुद्रायं त्वसे कपर्दिनें क्षयद्वीराय प्र भेरामहे मृतिम्। यथां नः शमसंद्विपदे चतुंष्यदे विश्वंम्पुष्टम्ग्रामें अस्मिन्न (२१)

अनांतुरम्। मृडा नों रुद्रोत नो मयंस्कृधि क्षयद्वीराय् नमंसा विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुरायजे पिता तदंश्याम् तवं रुद्र प्रणीतौ। मा नो महान्तंमुत मा नो अर्भकं मा न उक्षंन्तमुत मा नं उक्षितम्। मा नो वधीः पितर्म्मोत मातरंग्य्रिया मा नंस्तुनुवंः (२२)

रुद्र रीरिषः। मा नंस्तोके तनंये मा न आयुंषि मा नो

गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वंधीर्ह्विष्मन्तो नर्मसा विधेम ते। आरात्ते गोघ्न उत पूरुष्घे क्षयद्वीराय सुम्रम्स्मे ते अस्तु। रक्षां च नो अधि च देव ब्रूह्मधां च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः। स्तुहि (२३)

श्रुतं गर्तसदं युवानम्मृगं न भीमम्पहत्तुमुग्रम्। मृडा जीर्त्रे रुद्र स्तवानो अन्यं ते अस्मन्नि वंपन्तु सेनाः। परि णो रुद्रस्यं हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्यं दुर्मतिरघायोः। अवं स्थिरा मघवंद्र्यस्तनुष्व मीद्वंस्तोकाय तनयाय मृडय। मीद्वंष्टम् शिवंतम शिवो नः सुमनां भव। प्रमे वृक्ष आयुंधं निधाय कृत्तिं वसान् आ चंर पिनांकम् (२४)

बिश्रदा गंहि। विकिरिद विलोहित नमंस्ते अस्तु भगवः। यास्ते सहस्र हेतयोऽन्यमस्मन्नि वंपन्तु ताः। सहस्राणि सहस्रधा बांहुवोस्तवं हेतयः। तासामीशांनो भगवः पराचीना मुखां कृधि॥ (२५)

अस्मिः स्तुन्तवंः स्तुहि पिनांकुमेकान्नत्रिष्ट्शचं॥———[१०]

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्। तेषा र सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि। अस्मिन्मंहृत्यंर्ण्वेऽन्तरिक्षे भवा अधि। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठाः शूर्वा अधः क्षंमाचराः। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठा दिवर् रुद्रा उपंश्रिताः। ये वृक्षेषुं सस्पिञ्जरा नीलंग्रीवा विलोहिताः। ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः। ये अन्नेषु विविध्यन्ति पान्नेषु पिबंतो जनान्। ये पृथाम्पंथिरक्षंय ऐलबृदा यृव्युधंः। ये तीर्थानिं (२६)

प्रचरंन्ति सृकावंन्तो निषङ्गिणंः। य पृतावंन्तश्च भूया रसश्च दिशों रुद्रा विंतस्थिरे। तेषा र सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि। नमों रुद्रेभ्यो ये पृंथिव्यां येंऽन्तरिक्षे ये दिवि येषामत्रं वातों वर्षमिषंवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दशं दक्षिणा दशं प्रतीचीर्दशोदींचीर्दशोध्वंस्तिभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि (२७)

तीर्थानि यश्च षद्गं॥——[११]

[अश्मन् य इमोदेनमाशुः प्राचीं जीमूर्तस्य यदर्ञन्दो मा नों मित्रो ये वाजिनं नवं (९) अश्मन्मनोयुजं प्राचीमनु शर्म यच्छतु तेषांम्भिगूर्तिः षद्वंत्वारि॰शत्। अश्मन् हुविष्मान्॥]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/